

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/19/2014
Identifikačné číslo spisu: 1013200193
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:1013200193.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Bytové družstvo Petržalka, družstvo, IČO: 00 169 765, so sídlom Budatínska 1, Bratislava, proti odporcovi: Starosta mestskej časti Bratislava - Petržalka, IČO: 00 603 201, so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu odporcu č. 2012/20711/13-Ha/ro zo dňa 29.11.2012, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/9/2013-32 z 10. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/9/2013-32 z 10. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Uznesením č.k. 4Sp/9/2013-32 z 10. februára 2014 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 104 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) s poukazom na § 53 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej aj „Správny poriadok“), § 28 ods. 4 druhá veta zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení účinnom do 30.11.2012, zastavil konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. 2012/20711/13-Ha/Ro zo dňa 29. novembra 2012, ktorým ako prvostupňový správny orgán uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 300,- € za neudržiavanie čistoty a poriadku na stanovišti kontajnerov bytového domu na Rovniankovej ulici č. 18-20, čím navrhovateľ porušil ustanovenia § 6 ods. 4 Všeobecne záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava - Petržalka č. 1/2001 zo dňa 30.10.2001 o dodržovaní čistoty a poriadku na území Mestskej časti Bratislava - Petržalka (ďalej len „VZN č. 1/2001“). Rozhodol tak s poukazom na ustanovenie § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 525/2003 Z.z.“) a bol toho názoru, že nie je daná právomoc súdu rozhodnúť o odvolaní v danej veci. Súčasne krajský súd rozhodol, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Okresnému úradu Bratislava ako orgánu príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie.

Ďalej rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP o náhrade trov konania, podľa ktorého nemá žiaden z

účastníkov právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

V odôvodnení súd uviedol, že nedostatok právomoci súdu patrí medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania. Ďalej uviedol, že uloženie pokuty navrhovateľovi za porušenie VZN č. 1/2001 je správnym trestaním, ktoré ako také vždy predstavuje prenesený výkon štátnej správy na odporcu, pričom orgánom príslušným na prejednanie podaného odvolania proti nemu je Okresný úrad Bratislava ako druhostupňový správny orgán.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odporca v lehote odvolanie domnievajúc sa, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/, keďže na danú vec sa podľa jeho názoru aplikuje Správny poriadok s odchýlkami ustanovenými v ust. § 27 ods. 2 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov v spojení s § 29 zákona SNR č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave v znení neskorších predpisov, podľa ktorého o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci územnej samosprávy rozhoduje súd, ak osobitný predpis (zákon č. 377/1990 Zb.), neustanovuje inak.

Odporca vytýkal krajskému súdu, že sa vo svojom odôvodnení nevysporiadal s interpretáciou ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky. Navrhoval, aby Najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na rozhodnutie krajskému súdu.

Navrhovateľ podal odvolanie po uplynutí lehoty na podanie odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prejednávacom prípade ide o prieskum rozhodnutia, ktorým bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 300,- € za neudržiavanie čistoty a poriadku na stanovišti kontajnerov bytového domu na Rovniankovej ulici č. 18-20 (porušenie § 6 ods. 4 VZN č. 1/2001).

Spornou zostáva otázka, či odporca konal pri ukladaní sankcie ako orgán výkonu štátnej správy, alebo ako samosprávny orgán.

Správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu. Trestanie na určitom území (výkon trestnej právomoci) pramení z princípu suverenity a je vždy spojené so štátnou mocou. Z tohto dôvodu je správne trestanie a jeho výkon na príslušnom území preneseným výkonom štátnej správy. Správne trestanie má jednotný právny režim pre administratívne previnenia (minor offences) vo forme priestupkov a iných správnych deliktov v tom, že sa uskutočňuje v dvojstupňovom administratívnom konaní. Rozdielny právny režim spočívajúci vo vylúčení druhého stupňa pre správne delikty fyzických osôb (tie sa v zásade odlišujú od priestupkov iba tým, že ide o fyzickú osobu podnikateľa), by bol neproporcionálnou diferenciou v jednotnosti princípov správneho trestania i trestania ako takého.

Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach správnych deliktov je nesporne snahou zákonodarcu vytvárať jednotný procesný režim správneho trestania, s možnosťou súdneho prieskumu správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Takáto právna úprava zákonom ustanovuje postavenie obce (mestskej časti) nielen v konaní o priestupkoch, ale aj v konaní o správnych deliktoch, ako správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a súčasne vylučuje jej postavenie samosprávneho orgánu. Správne trestanie je súčasťou všeobecnej štátnej správy, kde ústredným orgánom podľa § 11 písm. b/ zák.č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej

štátnej správy v znení neskorších predpisov je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

V súlade s princípom právnej istoty, v zmysle ktorého súdy majú v rovnakých alebo analogických situáciách rozhodovať rovnako (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 192/06 z 03. novembra 2006), Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal z ustálenej rozhodovacej praxe (napr. uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Rks/1/2011 zo dňa 30.05.2011, sp.zn. 5Rks/2/2011 zo dňa 10.10.2011), ktoré boli správnym kolégiom najvyššieho súdu prijaté ako judikáty, a v ktorých išlo o obdobnú skutkovú a právnu vec.

Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne poukazuje na rozhodnutie sp.zn. 8Rks/1/2012 zo dňa 22.03.2012 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2012, rozhodnutie č. 89 „Prejednanie a rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu obce o uložení pokuty za iný správny delikt podľa zákona č. 219/1996 Z.z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb v znení neskorších predpisov patrí do právomoci Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky“), z ktorého vyplýva, že administratívne konanie o správnych deliktoch fyzických osôb, prejednávaných obcou v prvom stupni, je dvojstupňové.

Z uvedených dôvodov je zřejmé, že v predmetnej veci krajský súd rozhodol správne, keď malo byť odvolanie navrhovateľa voči rozhodnutiu odporcu postúpené po zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP, za použitia § 246c a § 104 ods. 1 OSP vecne a miestne príslušnému odvolaciemu orgánu - t.j. okresnému úradu v sídle kraja, v danom prípade Okresnému úradu v Bratislave, ktorý rozhoduje o opravných prostriedkoch odporcu ako odvolací orgán, nakoľko právomoc krajského súdu v danej veci rozhodovať o opravnom prostriedku odporcu nie je daná.

Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby podľa § 70 Správneho poriadku, § 247 a nasl. OSP, § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a § 3 ods. 2 písm. c/ a ods. 3 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Sp/9/2013-32 zo dňa 10. februára 2014 ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 v spojení s § 250 ja ods. 2 posledná veta OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli a odporcovi, ktorý nemal v odvolacom konaní úspech náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.